

La indústria solar creix de manera espectacular, any rere any, de l'ordre del 30 al 40%. Vol dir que s'està afiançant dins del ventall de canals per obtenir energia?

—És evident que l'interès creix, però tot depèn del lloc. En alguns llocs encara és nul i en altres es desenvolupa a un fort ritme. En alguns casos no és només un interès industrial, sinó lligat a interessos polítics que afavoreixen aquest desenvolupament, mentre que en altres el desenvolupen. Les polítiques difereixen segons els països: alguns aposten pel nuclear, decididament, i altres, a l'inrevés. Hi ha dents de serra en molts casos, es puja i es baixa, i això dificulta un desenvolupament progressiu. A Europa, països com Alemanya són favorables a les energies renovables, mentre que altres, com el nostre, no ho són. Hi ha hagut una defensa de l'energia nuclear, per part de la comissària d'Energia i Transports, Loyola de Palacio, molt poc seriosa, feta amb molt poca visió, només veient el negoci a curt a termini. Ha arribat a dir que la solar no podia tenir esdevenidor perquè és més contaminant, perquè hi ha materials pesants en els captadors fotovoltaics, i no n'hi ha ni un.

—No deixa de ser sorprenent que a països com el nostre, per la seva geografia, no hi hagi hagut un gran desenvolupament d'aquesta energia.

—No cregueu que hi ha una gran diferència de condicions per a la fotovol-

“L'únic generador tècnicament ben resolt és el de l'energia renovable”

Antoni Lloret

Científic i escriptor

Biografia

Antoni Lloret i Orriols, nascut a Barcelona l'any 1935, és doctor en ciències físiques per la Universitat de Barcelona i la de París. És autor de nombrosos treballs en els camps de la física experimental nucleònica i subnucleònica, de la síntesi de nous semiconductors per a l'optoelectrònica. Capdavanter en la conversió fotovoltaica de l'energia solar integrada en els edificis, va ser el responsable científic del primer exemple d'edifici amb mòduls multifuncionals termofotovoltaics i transparents connectats a la xarxa elèctrica: la Biblioteca Pompeu Fabra de Mataró, realitzada l'any 1996.

Actualment és director del Grup Euroregional de Sistemes Fotovoltaics (GESP) de Migdia-Pirineus, Llenguadoc-Rosselló i Catalunya. Aquest organisme impulsa la recerca en electrònica de potència, amb la participació de diversos equips universitaris, i organitza projectes europeus com l'UnivERsol, que comportarà la instal·lació de generadors fotovoltaics a vint-i-cinc edificis universitaris de la Unió Europea.

taica. L'únic que canvia és l'altura del sol, perquè l'alineació és l'adequada. Als països del Nord, pel fet que el sol estigui més baix, la captació d'energia solar a les façanes és més eficient que no pas als terrats. Aquí és a l'inrevès. I cal tenir en compte que les façanes tenen un avantatge evident, i és que no ocupen cap metre quadrat de superfície. Pot haver-hi, doncs, un desenvolupament diferent a cada lloc.

—Creieu que l'administració pública hauria d'haver fet molt més per estimular el sector privat a tenir més presència?

—Tot està en quin tipus de política té cada govern. Hi ha diferències notables entre administracions centrals i autonòmiques, i tot queda lligat en el fet de si anem cap a una política energètica específica. Si es tracta d'una política en què tot està fonamentat en la nuclear, les energies renovables tindran un paper secundari. Ara hi ha una resurrecció del nuclear, amb el suport dels grans *lobbies* energètics, i s'ha arribat a una caricatura del que ha de ser una veritable política energètica. Assistim a un esforç financer fabulós per tirar endavant la fusió nuclear, que no funciona en absolut, i es critica al mateix temps que l'energia fotovoltaica és insuficient i no dóna prou rendiments, mentre que en realitat sí que en dóna, i que resol el problema millor que qualsevol altre tipus d'energia. Els únics generadors d'energia que estan tècnicament ben resolts són els de les renovables. Tots els altres tenen problemes que no han estat capaços de solucionar, perquè produeixen CO₂, o unes deixalles que no se saben tractar o es crea una toxicitat important.

—En quina cruïlla històrica es troba l'energia solar?

—Primer hem de pensar en el moment històric de desenvolupament d'aquesta energia. Hem de pensar que la fotovoltaica és molt més recent que la nuclear i és normal que vagi darrere. S'ha de pensar que els diners que ha rebut la fotovoltaica i altres energies renovables són molt inferiors als que s'han posat per a l'energia nuclear. El petroli està desapareixent. Al petroli d'extracció normal, li donen entre vint i trenta anys, un període molt curt. I al

costat d'això, 2.000 milions de persones al món no coneixen encara l'electricitat. Què han d'esdevenir? Ha d'haver-hi una visió no només nacional o regional, sinó mundial, per enfrontar-nos amb el problema de l'energia.

—El paper de les elèctriques ha estat una mica sospitós. Han posat obstacles a la instal·lació d'aparells de captació?

—Les elèctriques haurien d'estar molt satisfetes que hi hagi noves fonts per obtenir energia que es pugui vendre. Però, estranyament, no volen veure més enllà d'uns quants anys, sembla que busquin el negoci immediat amb una actitud ultraliberal. No és lògic que Endesa utilitzi el capital per a inversions a Llatinoamèrica, com a banc o empresa de negocis, si tenim en compte que el seu objectiu fonamental hauria de ser augmentar les capacitats de producció elèctrica en les condicions del país on és. Ha perdut molts diners perquè no és el seu ofici anar a guanyar diners on sigui, el seu ofici és donar electricitat. Si hi ha obstinació en els guanys, no es podrà trobar un equilibri en el model energètic del futur.

—Quin efecte han tingut instal·lacions fotovoltaïques emblemàtiques, com la de la Biblioteca Pompeu Fabra de Mataró?

—Ha estat immensa. S'ha de pensar que a partir del moment que es va veure la viabilitat de projectes com aquest, els programes de la Comissió Europea han adreçat molts esforços cap a l'energia solar. Fins aleshores, tot havia quedat limitat a cases aïllades. Es deia que no hi havia superfície per col·locar moltes plaques, però vam poder comprovar com les cases amb una teulada poden ser grans captadors d'energia. Suposa un canvi de mentalitat per als arquitectes, perquè acceptin de col·laborar per resoldre els problemes energètics. Es poden preocupar, a més, que no hi hagi massa despesa tèrmica a la casa, que la mateixa casa generi l'energia que necessiti, i molt més. La biblioteca de Mataró genera l'energia que consumeixen seixanta habitatges. S'hi han instal·lat tots els recursos que poden explicar fins a on pot arribar aquesta energia.

Jordi Garriga